

Sygn. akt IV P 157/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłośz

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie sprawy z powództwa J. O.

przeciwko (...) sp. z o.o w W.

o odszkodowanie z tytułu kosztów leczenia i rehabilitacji

I. powództwo oddała,

II. oddała wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych,

III. nie obciąża powoda kosztami sądowymi.

Sygn. akt IV P 157/16

UZASADNIENIE

J. O. wniósł o zasądzenie od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. odszkodowania w kwocie 15.000 zł celem przeprowadzenia dalszego leczenia i rehabilitacji.

W uzasadnieniu wskazał, że w trakcie zatrudnienia doznał uszczerbku na zdrowiu - lekkiego stopnia niepełnosprawności (uraz kręgosłupa).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wystąpił o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Zaprzeczył, jakoby powód doznał uszczerbku na zdrowiu powstałego w wyniku urazu lub rozstroju zdrowia z uwagi na warunki pracy.

W pisemnych motywach wskazał, że powód nie uległ żadnemu wypadkowi w związku z wykonywaniem pracy, w okresie zatrudnienia u pozwanego. Zaznaczył, że powód w żaden sposób nie wykazał, aby podniesiony przez niego uszczerbek na zdrowiu powstał w wyniku pracy u pozwanego. Powód nie wskazał nadto jakie zdarzenie było przyczyną powstania stopnia niepełnosprawności, a także nie udowodnił związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy doznanym przez niego uszczerbkiem a wykonywaną u pozwanego pracą.

Sąd ustalił, co następuje:

Kilkadziesiąt lat temu powód uległ kontuzji kręgosłupa na skutek złamania kręgów L4 i L5. (częściowo bezsporne, dowód: dokumentacja medyczna – k 8-9, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności- k. 7, opinia biegłego sądowego M. S.- k. 83-84)

J. O. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na okres próbny u (...) Sp. z o.o. z/s w W. od 29 lipca 2015 r. do 13 października 2015 r. na stanowisku drobiarza. (dowód: umowa o pracę- k. 5)

Po upływie powyższego okresu, w dniu 14 października 2015 r. pozwany zawarł z powodem umowę o pracę na czas określony dwóch lat, tj. do dnia 13 października 2017 r. (dowód: umowa o pracę- k. 4)

J. O. pracował u pozwanego na produkcji po 8 godzin dziennie, łącznie z półgodzinną przerwą. W ramach tego czasu przez 3 godziny i 15 minut powód zajmował się czynnościami związanymi z produkcją, a przez 3 godziny 15 minut przenosił ciężary o wadze 12-15 kg. Powód przenosił około 5 ton ciężaru dziennie. Praca polegała na cięciu parówek, które były przenoszone do pojemników, a następnie pojemniki były przenoszone na palety ręcznie – bez wózka i rolek. Cięcie parówek odbywało się na wysokości stołu, tj. mniej więcej na wysokości odcinka brzuszno-biodrowego. Przy taśmie produkcyjnej były obecne dwie osoby – jedna z nich cięła parówki, a druga je przenosiła. Ponadto powód w czasie pracy sprzątał, na co przeznaczal około 15 minut dziennej normy czasu pracy. (dowód: informacyjne przesłuchanie powoda- k. 64)

Pismem z dnia 18 kwietnia 2016 r. pozwany rozwiązał z powodem umowę o pracę zawartą w dniu 14 października 2015 r. z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upłynął dnia 7 maja 2016r. Z tym też dniem przedmiotowa umowa uległa rozwiązaniu. Jako przyczynę wskazał niską wydajność pracownika na zajmowanym stanowisku oraz brak zaangażowania w realizację postawionych przez przełożonych zadań.(dowód: rozwiązanie umowy o pracę k. 6, pismo z dnia 18.04.2016 r.- k. 44)

J. O. w okresie zatrudnienia u (...) Sp. z o.o. nie doznał urazu na skutek wypadku przy pracy. Nie powstał na zdrowiu powoda trwały uszczerbek w związku z wykonywaną przez niego pracą u (...) Sp. z o.o. Decyzją z dnia 21 marca 2016 r. orzeczono o lekkim stopniu niepełnosprawności powoda. Ustalony stopień niepełnosprawności datowano od 9 lutego 2016r. przy czym wskazano, że nie da się dokładnie określić od kiedy istnieje niepełnosprawność. Orzeczenie wydano do 31 marca 2018 r. (dowód: dokumentacja medyczna, k. 8-9, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, k. 7, opinia biegłego sądowego M. S., k. 83-84, informacyjne przesłuchanie powoda – k. 63-64)

Powód cierpiał na zespół bólowy kręgosłupa L/S. W badaniu ortopedycznym chodził samodzielnie, naprzemiennie, wydolnie. Kończyny górne miał o prawidłowym zakresie ruchów stawów. Manualnie był sprawny. W zakresie kończyn dolnych posiadał pełen zakres ruchów. (częściowo bezsporne , dowód: dokumentacja medyczna – k 9, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, k. 7, opinia biegłego sądowego M. S.- k. 83-84)

Sąd zważył, co następuje:

J. O. wnosil o odszkodowanie bez podania podstawy prawnej żądania, jednocześnie wskazując na swój stan zdrowia i jego związek z warunkami wykonywania umowy o pracę u pozwanego. Zgłoszone roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach przedmiotowej sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. W celu uzyskania wiadomości specjalnych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy, która jest jasna, pełna i logiczna. Biegły odpowiedział na wszystkie postawione pytania w pełni zrozumiały sposób. Sąd w pełni poparł ww. opinię.

W myśl art. 435 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p., pozwany jako podmiot prowadzący przedsiębiorstwo lub zakład, ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie.

Stosownie zaś do treści art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Powołany wyżej przepis reguluje obowiązek naprawienia szkody na osobie oraz określa zakres i sposób naprawienia szkody w postaci uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Dochodzenie przez poszkodowanego roszczeń z art. 444 k.c. zależy od spełnienia kilku przesłanek, tj. przypisania określonej osobie odpowiedzialności za zdarzenie szkodzące (na wskazanej przez ustawodawcę zasadzie winy, ryzyka lub słuszności) oraz ustalenia szkody, która musi zarazem pozostawać w adekwatnym związku przyczynowym z tym zdarzeniem.

Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W myśl przytoczonych przepisów, to na powódzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Przede wszystkim powód winien był wykazać szkodę, jakiej doznał w związku z wykonywaniem pracy u pozwanego, a nadto – co niezwykle istotne – adekwatny związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy doznanym przez niego uszczerbkiem, a wykonywaną na rzecz pozwanego pracą.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby dochodzone roszczenie, w wysokości wskazanej w pozwie, rzeczywiście mu przysługiwało. W szczególności nie wykazał w żaden sposób, że doznany przez niego uraz kręgosłupa powstał uszczerbek na zdrowiu (i związku z tym ustalony lekki stopień niepełnosprawności) powstał w wyniku pracy u pozwanego. Powód nie przedstawił na tą okoliczność żadnych dokumentów. Z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, nie wynika, aby doszło do powstania urazu, a co za tym idzie uszczerbku na zdrowiu powoda. Bezsporne było pomiędzy stronami to, że podczas zatrudnienia powoda nie doszło do nagłego zdarzenia wywołanego przyczyną zewnętrzną powodującego uraz w rozumieniu art. 3 ust. 3 Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1242). Biorąc pod uwagę treść art. 234 § 1 k.p., 235 k.p., 237 k.p. oraz art. 237¹ k.p. powód nie zgłosił wypadku przy pracy pozwanemu, zatem pracodawca w trybie przewidzianym rozporządzeniami nie ustalał okoliczności i przyczyn zdarzenia. Nie doszło do wypłaty świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego. Nie było też prowadzone postępowanie celem ustalenia choroby zawodowej u powoda. Dołączone orzeczenie wskazuje na stopień niepełnosprawności związany z ogólnym stanem zdrowia powoda, natomiast nie dotyczy choroby zawodowej. Przedmiotowe orzeczenie nie wskazuje również na datę powstania niepełnosprawności.

Jak wynika z opinii biegłego ortopedy M. S., praca wykonywana przez powoda nie spowodowała powstania u niego trwałego uszczerbku na zdrowiu. W ocenie biegłego w związku z wykonywaniem pracy u pozwanego mogło dojść jedynie do przejściowego nasilenia dolegliwości bólowych kręgosłupa, jednakże każda praca fizyczna mogła spowodować takie dolegliwości. Ciężary przenoszone przez powoda nie przekraczały zarazem dopuszczalnych norm. Biegły wskazał jednocześnie, że na skutek pracy u pozwanego nie doszło do pogorszenia stanu zdrowia powoda, gdyż dolegliwości te występowały jeszcze przed rozpoczęciem pracy. Podczas przeprowadzonego przed wydaniem opinii biegłego wywiadu J. O. wskazał, że dolegliwości bólowe pojawiły się już przed pracą w I.. Podał również, że podczas rzeczonej pracy doszło do odnowienia się kontuzji kręgosłupa, jakiej uległ kilkadziesiąt lat wcześniej wskutek urazu i złamania kręgów L4 i L5. Obecnie jednak dolegliwości te nie występują i powód nie jest z tego tytułu leczony.

Na skutek powyższych okoliczności i stanowiska biegłego Sąd uznał, że nie istnieją żadne merytoryczne przesłanki do stwierdzenia, że do powstania trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda doszło w związku z wykonywaną pracą, jak również, że stan zdrowia powoda uległ pogorszeniu z uwagi na pracę wykonywaną u pozwanego.

Jednocześnie wskazać należy, że powód nie sprostował wymaganiom stawianym przez art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. w zw. z art. 300 k.p. także w zakresie doznanej przez niego szkody, jak i jej wysokości. Wskazał, że domaga się odszkodowania w wysokości 15.000 zł celem przeprowadzenia dalszego leczenia i rehabilitacji, jednakże nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczności związane z wysokością roszczenia. Nie wykazał z czego wynika żądana kwota, w szczególności nie przedłożył żadnych rachunków z przeprowadzonego leczenia, faktur, ani innych analogicznych dokumentów. Nie udowodnił zarazem czy w ogóle poddał się jakimkolwiek leczeniu, przekazując jedynie zaświadczenie lekarskie oraz wynik badania RTG kręgosłupa. Z uwagi na powyższe, powództwo podlegało oddaleniu w całości jak w pkt I sentencji wyroku.

Na podstawie stanu faktycznego sprawy, Sąd nie obciążył jak w punkcie II i III sentencji wyroku powoda kosztami procesu i sądowymi, gdyż stosownie do art. 102 k.p.c. uznał, że powód nie mógł przewidzieć rozstrzygnięcia a zatem jest to wypadek szczególnie uzasadniony.

SSR Barbara Kokoryn